

اثرات چهار گیاه دارویی بر عملکرد و غلظت لیپیدهای سرم جوجه‌های گوشتی

سیدداود شریفی^{۱*}، سعیده حسنی خورسندی^۲، علی اکبر خادم^۳، عبدالرضا صالحی^۳

۱- استادیار، گروه علوم دام و طیور، پردیس ابوریحان، پاکدشت، تهران
۲- دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم دام و طیور، پردیس ابوریحان، پاکدشت، تهران
۳- دانشیار، گروه علوم دام و طیور، پردیس ابوریحان، پاکدشت، تهران
*آدرس مکاتبه: تهران، پاکدشت، بلوار امام رضا، پردیس ابوریحان، گروه علوم دام و طیور
تلفن و نمابر: ۳۶۰۴۰۹۰۷ (۰۲۱)
پست الکترونیک: sdsharifi@ut.ac.ir

تاریخ دریافت: ۸۹/۱/۲۵

تاریخ تصویب: ۹۰/۱/۳۰

چکیده

مقدمه: امروزه استفاده از آنتی‌بیوتیک‌های محرک رشد به دلیل احتمال بروز مقاومت باکتریایی و همچنین انتقال از طریق فراورده‌های تولیدی به مصرف‌کنندگان با محدودیت مواجه شده است. گیاهان دارویی با اثرات ضد میکروبی و همچنین کاهش‌دهنده لیپیدهای سرمی به عنوان جایگزین‌های مناسبی برای آنتی‌بیوتیک‌ها مطرح شده‌اند.

هدف: بررسی مقایسه‌ای تأثیر چهار گیاه دارویی نعناع، زیره، بومادران و کلپوره به عنوان محرک رشد بر بهبود عملکرد و کاهش لیپیدهای سرم در جوجه‌های گوشتی بود.

روش بررسی: تعداد ۲۸۰ قطعه جوجه نر یک روزه از نژاد رأس در قالب طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار، ۴ تکرار و ۵۶ پرنده در هر تیمار استفاده شدند. گیاهان دارویی زیره سبز، نعناع، بومادران و کلپوره به ترتیب در مقادیر ۱/۵، ۰/۳، ۰/۲ و ۰/۲ درصد به جیره اضافه شدند. یک تیمار نیز بدون هیچ افزودنی به عنوان شاهد منظور شد. مصرف خوراک، افزایش وزن و ضریب تبدیل به طور هفتگی اندازه‌گیری شد. غلظت کلسترول تام، تری‌گلیسرید، LDL و HDL سرم در ۳۵ روزگی تعیین شد.

نتایج: از بین گیاهان مورد مطالعه، نعناع به طور معنی‌داری مصرف خوراک (۲۱۹۶/۴ گرم) و میزان افزایش وزن (۱۰۰۵/۳ گرم) را در دوره پایانی آزمایش بهبود داد ($p < 0/05$). استفاده از کلپوره موجب کاهش معنی‌داری در میزان افزایش وزن (۱۸۲۱/۳ گرم) نسبت به شاهد (۱۹۶۳/۷ گرم) در کل دوره شد ولی میزان کلسترول (۱۵۱/۳۳ mg/dl) و LDL (۲۹/۰۶ mg/dl) سرم را در مقایسه با سایر تیمارها کاهش و میزان HDL (۱۲۰/۱۶ mg/dl) را افزایش داد ($p < 0/05$).

نتیجه‌گیری: استفاده از نعناع در جیره، رشد جوجه‌های گوشتی را در مقایسه با شاهد افزایش داد و می‌تواند به عنوان محرک رشد در جوجه‌های گوشتی در نظر گرفته شود.

کل‌واژگان: جوجه گوشتی، گیاهان دارویی، عملکرد

مقدمه

استفاده از افزودنی‌های غذایی در تغذیه طیور به عنوان یک راه حل در بهره‌وری بیشتر از خوراک توسط حیوان محسوب می‌شود. آنتی‌بیوتیک‌ها از جمله افزودنی‌های غذایی هستند که به منظور جلوگیری از رشد پاتوژن‌های روده‌ای، تحریک رشد و بهبود عملکرد در تغذیه طیور به کار می‌روند. ایجاد مقاومت در پاتوژن‌ها و امکان باقیماندن آنتی‌بیوتیک‌ها در محصولات تولیدی، از معایبی است که استفاده از آنها را در تغذیه دام و طیور به عنوان محرک رشد محدود کرده است. محدودیت کاربرد آنتی‌بیوتیک‌ها، تمایل به استفاده از متابولیت‌های ثانویه گیاهی واجد فعالیت زیستی را به عنوان راهکاری برای بهبود عملکرد دام و طیور افزایش داده است [۱]. در همین رابطه گیاهان زیادی با خواص ضد میکروبی شناسایی شده‌اند. گیاهان دارویی علاوه بر اثرات ضد میکروبی فواید دیگری نظیر کمک به هضم و جذب مواد مغذی، تحریک اشتها و همچنین کاهش لیپیدهای سرم دارند. امروزه وجود رابطه بین غلظت لیپیدهای سرم (تری‌گلیسریدها، کلسترول، LDL (لیوپروتئین با دانسیته پایین)، VLDL (لیوپروتئین با دانسیته بسیار پایین)، HDL (لیوپروتئین با دانسیته بالا) و بیماری‌های قلبی عروقی در انسان به اثبات رسیده است. افزایش غلظت LDL خون (کلسترول نامطلوب) موجب افزایش بیماری انسداد عروق و سخت شدن دیواره سرخرگ‌ها می‌شود. همچنین افزایش غلظت تری‌گلیسریدهای سرم احتمال بروز بیماری‌های قلبی را بالا می‌برد. با وجودی که تأثیر لیپیدهای جیره در بروز بیماری‌های قلبی عروقی در طیور به دلیل عمر کوتاه اقتصادی آنها اهمیت چندانی ندارد ولی به دلیل تأثیری که غلظت لیپیدهای خون بر روی کیفیت محصول تولیدی که در نهایت به مصرف انسانی می‌رسد دارند، حائز اهمیت هستند. در همین رابطه گزارش شده است که کاهش غلظت VLDL خون موجب کاهش چربی شکمی و همچنین کل چربی بدن می‌شود [۲]. نشان داده شده است که استفاده از سیر به عنوان گیاه دارویی با اثرات ضد میکروبی و کاهنده چربی در تغذیه طیور،

غلظت لیپیدهای سرم و میزان کلسترول عضله سینه و ران جوجه‌های گوشتی [۳] و میزان کلسترول تخم مرغ‌های تولیدی [۴] را کاهش می‌دهد.

نعناع (*Mentha piperita* L.) از قدیم‌الایام به عنوان یک گیاه معطر و اشتهاآور و برای درمان ناراحتی‌های دستگاه گوارش به کار رفته است. نعناع و اسانس آن محرک، نیروبخش، ضد تشنج، کاهش دهنده تراوشات معده، مسکن درد، ضد عفونی کننده، ضد حشرات و ضد کرم می‌باشد و برگ، اسانس و جوشانده آن برای از بین بردن چربی خون سودمند است [۵].

زیره (*Cuminum cyminum* L.) خاصیت ضد تشنجی دارد و برای برطرف کردن بیماری صرع، دفع گاز معده، رفع سوء هاضمه و تحریک اشتها استفاده می‌شود. خاصیت ضد میکروبی آن به خوبی بر روی میکروارگانیسم‌های گرم مثبت نشان داده شده است و بر عفونت‌های میکروبی دستگاه گوارش مؤثر می‌باشد [۵].

گیاه بومادران (*Achillea millefolium* L.) و خواص درمانی آن به ویژه ترمیم زخم‌های باز از زمان‌های بسیار قدیم شناخته شده است. در طب سنتی از آن برای کاهش تورم و بهبود دردهای روماتیسمی مفاصل، درمان سرماخوردگی و آنفلونزا و رفع تب استفاده می‌کنند [۵].

گیاه کلپوره (*Teucrium polium* L.) و عصاره آن نیروزا و ضد تشنج است و در طب سنتی برای رفع تب و سردرد، تقویت دستگاه گوارش و درمان بیماری‌های دستگاه ادراری تناسلی استفاده می‌شود. محتوی ترکیبات مؤثره، دی ترپنوئیدها، ۷-۵ - گلیکوزید، ۶ - متوکسی جنگوانین و اسانس فرار می‌باشد، که بیشترین مواد این اسانس ژرمارکن B، D، بتاکاریوفیلن، هومولن و کاریوفیلن اکساید می‌باشد [۵].

گزارش‌های پراکنده‌ای در خصوص استفاده از گیاهان دارویی به عنوان محرک رشد و یا جایگزین آنتی‌بیوتیک‌ها در طیور وجود دارد. لیویس و همکاران (۲۰۰۳) بیان کردند که تغذیه جوجه‌های گوشتی با بومادران در سنین ۱۸ تا ۳۶ روزگی،

انجام شد.

مواد و روش‌ها

در این تحقیق تعداد ۲۸۰ قطعه جوجه از نژاد راس در قالب یک طرح کاملاً تصادفی با ۵ تیمار و ۴ تکرار و ۵۶ جوجه در هر تیمار استفاده شدند. جوجه‌ها پس از ورود به سالن پرورش، در گروه‌های ۱۴ قطعه‌ای توزین و به طور تصادفی در واحدهای آزمایشی توزیع شدند. جیره‌های آزمایشی بر پایه ذرت - سویا، با توجه به احتیاجات توصیه شده NRC (1994) [۱۱] (جدول شماره ۱) و با استفاده از مواد خوراکی متداول شامل دانه ذرت، کنجاله سویا، پودر ماهی، روغن گیاهی، افزودنی‌های رایج و مکمل‌های ویتامینی و معدنی به کمک نرم‌افزار UFFDA برای سه دوره آغازین، رشد و پایانی تنظیم گردید. برای تهیه جیره‌های آزمایشی، برگ‌های خشک گیاهان دارویی نعناع (*Mentha L.*)، بومادران (*Achillea L.*)، کلپوره (*Teucrium Polium L.*) و زیره سبز (*Cuminum L.*) به ترتیب در مقادیر ۰/۳، ۰/۲، ۰/۲ و ۱/۵ درصد در جیره‌ها وارد شد. مقدار استفاده از گیاهان دارویی مذکور در این آزمایش بر اساس سطح مطلوب استفاده از آنها در تحقیقات قبلی، منظور شد.

سرعت رشد و مصرف غذا را بهبود می‌دهد [۶]. همچنین استفاده از گیاه بومادران به میزان ۳۰ گرم در کیلوگرم جیره، افزایش وزن روزانه را در جوجه‌های گوشتی بهبود بخشید [۷]. کروس و همکاران، (۲۰۰۷) گزارش کردند که روغن آویشن و گیاه بومادران تأثیر مثبتی بر عملکرد جوجه‌های گوشتی دارند [۸]. اکاک و همکاران (۲۰۰۸) نشان دادند که استفاده از گیاه دارویی نعناع و آویشن در جیره جوجه‌های گوشتی هیچ تأثیری بر مصرف غذا، ضریب تبدیل غذایی، وزن لاشه، وزن نسبی اندام‌های داخلی، وزن کل روده و طول نسبی کل روده نداشت [۹]. استفاده از گیاه دارویی زیره در جیره غذایی جوجه‌های گوشتی می‌تواند موجب کنترل آلودگی گوشت به انواع باکتری‌های بیماری‌زا از قبیل سالمونلا، استرپتوکوکوس و استفیلوکوکوس شود. زیره همچنین می‌تواند اثرات استرس گرمایی را کاهش داده و موجب افزایش ایمنی جوجه‌ها در مقابل بیماری‌هایی از قبیل نیوکاسل و کوکسیدیز شود. این ماده افزودنی با تحریک غدد تیروئید، موجب افزایش قابلیت باروری در خروس‌ها می‌شود [۱۰].

این تحقیق به منظور بررسی مقایسه‌ای اثرات استفاده از چهار گیاه دارویی (زیره سبز، نعناع، بومادران و کلپوره) واجد اثرات ضد میکروبی و تقویت‌کننده دستگاه گوارش در جیره جوجه‌های گوشتی بر عملکرد و همچنین غلظت لیپیدهای سرم

جدول شماره ۱- مواد مغذی تأمین شده در جیره جوجه‌های گوشتی در دوره‌های مختلف*

مواد مغذی	آغازین (۱۴ - ۱ روزگی)	رشد (۲۹ - ۱۵ روزگی)	پایانی (۴۲ - ۲۹ روزگی)
انرژی قابل متابولیسم (kcal/g)	۳/۰۵	۳/۱۰	۳/۱۵
پروتئین خام (درصد)	۲۱/۹۲	۱۹/۳۹	۱۷/۷۲
کلسیم (درصد)	۰/۹۵	۰/۸۷	۰/۷۹
فسفر (درصد)	۰/۴۳	۰/۳۵	۰/۳۱
لیزین (درصد)	۱/۱۴	۱/۰۳	۰/۸۹
متیونین (درصد)	۰/۷۲	۰/۴۴	۰/۳۳
متیونین + سیستین (درصد)	۰/۹۷	۰/۸۹	۰/۶۲

* احتیاجات مواد مغذی توصیه شده از سوی NRC (1994) با توجه به سطح انرژی جیره تعدیل شده‌اند.

شدند. در دوره پایانی، جوجه‌هایی که جیره حاوی نعنای دریافت کردند بیشترین میزان مصرف خوراک ($2196/4$ گرم) و افزایش وزن ($1005/3$ گرم) را داشتند ($p < 0/05$). پایین‌ترین میزان افزایش وزن ($869/2$ گرم) مربوط به تیمار حاوی کلپوره بود ($p < 0/05$). در کل دوره، تیمارهای آزمایشی اثر معنی‌داری بر خوراک مصرفی نداشتند ولی داده‌ها بیانگر مصرف بیشتر جیره حاوی نعنای بود ($3601/1$ گرم). در کل دوره اثر تیمارها بر میزان افزایش وزن و ضریب تبدیل معنی‌دار بود به طوری که پرندگانی که در جیره خود نعنای و یا زیره دریافت کرده بودند بالاترین میزان افزایش وزن را داشتند ($p < 0/05$). در کل دوره استفاده از بومادران و کلپوره در جیره، میزان افزایش وزن (به ترتیب $1857/7$ و $1821/3$ گرم) جوجه‌ها را به طور معنی‌داری نسبت به گروه شاهد ($1963/8$ گرم) کاهش دادند ($p < 0/05$).

صفات بیوشیمیایی خون

نتایج حاصل از تأثیر استفاده از گیاهان دارویی مختلف بر روی کلسترول، تری‌گلیسرید، HDL و LDL سرم در جدول شماره ۳ آمده است. استفاده از کلپوره و بومادران در جیره، میزان کلسترول کل (به ترتیب $151/32$ و $151/66$ mg/dl) و LDL (به ترتیب $29/06$ و $30/33$ mg/dl) سرم جوجه‌ها را نسبت به میزان کلسترول و LDL گروه شاهد ($158/66$ و $33/23$ mg/dl) و تیمارهای حاوی نعنای (160 و $35/5$ mg/dl) و زیره ($160/33$ و $35/7$ mg/dl) کاهش داد ($p < 0/05$). کم‌ترین میزان تری‌گلیسرید سرم را تیمارهای شاهد ($79/33$ mg/dl) و زیره ($81/33$ mg/dl) و بیشترین میزان آن متعلق به تیمارهای نعنای (93 mg/dl)، بومادران ($91/66$ mg/dl) و کلپوره ($91/33$ mg/dl) بود. بیشترین میزان HDL ($120/16$ mg/dl) و همچنین کمترین مقدار LDL سرم ($29/06$ mg/dl) متعلق به تیمار حاوی کلپوره بود و از این جهت با سایر تیمارها اختلاف معنی‌داری داشت ($p < 0/05$).

صفات مربوط به عملکرد شامل میزان افزایش وزن، مصرف غذا و ضریب تبدیل غذایی (NRC, 1994) به صورت هفتگی تا پایان دوره پرورش اندازه‌گیری شد [۱۱]. در پایان هفته پنجم دوره آزمایش بعد از اعمال دو ساعت گرسنگی، از هر واحد آزمایشی دو پرنده (در مجموع ۸ پرنده از هر تیمار) با وزن نزدیک به میانگین انتخاب و مقدار ۴ سی سی خون از طریق سیاهرگ بال از هر پرنده گرفته شد. سرم نمونه‌ها پس از ارسال به آزمایشگاه، به کمک سانتریفوژ با 3000 دور در دقیقه و به مدت ۲۵ دقیقه جدا شد. میزان کلسترول، تری‌گلیسرید، HDL و LDL سرم به کمک کیت‌های تجاری پارس آزمون و به روش آنزیمی - کلریمتری اندازه‌گیری شد [۱۲].

آنالیز آماری

داده‌های به دست آمده به روش ANOVA و با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS نسخه ۱۰ تجزیه و میانگین‌ها با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن و در سطح معنی‌داری $p < 0/05$ با هم مقایسه شدند.

نتایج

عملکرد

نتایج تأثیر گیاهان دارویی مورد مطالعه بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در جدول شماره ۲ آورده شده است. اثر تیمارها بر عملکرد جوجه‌های گوشتی در دوره آغازین معنی‌دار نبود ولی جوجه‌هایی که در جیره خود نعنای دریافت نمودند در مقایسه با سایر تیمارها، مصرف خوراک (396 گرم) و افزایش وزن (308 گرم) بیشتر و ضریب تبدیل ($1/27$) بهتری داشتند. در دوره رشد تأثیر تیمارها بر روی افزایش وزن و ضریب تبدیل معنی‌دار بود ($p < 0/05$). به طوری که استفاده از زیره سبز و نعنای در جیره نسبت به دو گیاه دارویی دیگر (کلپوره و بومادران) مصرف خوراک (به ترتیب $1200/7$ و 1222 گرم) و افزایش وزن (به ترتیب $753/5$ و $767/4$ گرم) بالاتر و ضریب تبدیل (به ترتیب $1/59$ و $1/59$) بهتری را موجب

*ارقام برآورد شده بر مبنای میانگین سه بار اندازه گیری و به درصد بیان شده است.

SEM: اشتباه استاندارد

داده ها با استفاده از نرم افزار SPSS (نسخه ۲۰.۰) تحلیل شده است.

تیمار	مصرف غذا (گرم)	وزن افزایش یافته (گرم)	تبدیل ضریب	مصرف غذا (گرم)	وزن افزایش یافته (گرم)	تبدیل ضریب	مصرف غذا (گرم)	وزن افزایش یافته (گرم)	تبدیل ضریب	مصرف غذا (گرم)	وزن افزایش یافته (گرم)	تبدیل ضریب
شاهد	۳۸/۸۵	۳۰/۹	۷۸/۱	۱۱۹/۲۰	۱۶/۰۶۸	۱/۵۵	۱۱۹/۲۰	۱۶/۰۶۸	۱/۵۵	۱۱۹/۲۰	۱۶/۰۶۸	۱/۵۵
زیره	۳۹/۶۰	۳۰/۶	۷۸/۱	۱۲۰/۰۷	۱۵/۰۵۸	۱/۵۵	۱۲۰/۰۷	۱۵/۰۵۸	۱/۵۵	۱۲۰/۰۷	۱۵/۰۵۸	۱/۵۵
نعناع	۳۹/۶۰	۳۱/۳	۸۸/۱	۱۲۲/۰	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵	۱۲۲/۰	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵	۱۲۲/۰	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵
بومادران	۳۸/۷۶	۲۹/۲	۰/۳۱	۱۲۰/۰۶۳	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵	۱۲۰/۰۶۳	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵	۱۲۰/۰۶۳	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵
کلپوره	۳۷/۵	۲۹/۰	۱/۳۳	۱۱۹/۵۹	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵	۱۱۹/۵۹	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵	۱۱۹/۵۹	۱۷/۰۶۸	۱/۵۵
SEM	۵/۹۷	۶/۲۳	۷۸/۰/۰	۱۶/۹۱	۵/۶۳	۵/۱۰/۰	۱۶/۹۱	۵/۶۳	۵/۱۰/۰	۱۶/۹۱	۵/۶۳	۵/۱۰/۰
تعداد نمونه *	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰	۶۰

نشان داده شده است که تیمار نعناع به لحاظ مصرف غذا و وزن افزایش یافته به لحاظ معنی دار از تیمار شاهد متمایز است.

جدول شماره ۳- تأثیر تیمارهای آزمایشی بر غلظت لیپیدهای سرم جوجه های گوشتی

تیمارهای آزمایشی	کلسترول	تری گلیسرید	HDL	LDL
جیره شاهد	۱۵۸/۶۶ ^a	۷۹/۳۳ ^b	۱۰۴/۳۳ ^c	۳۳/۲۳ ^{ba}
زیره	۱۶۰/۳۳ ^a	۸۱/۳۳ ^b	۱۰۳ ^c	۳۵/۷ ^a
نعناع	۱۶۰ ^a	۹۳ ^a	۱۰۳/۶۶ ^c	۳۵/۵ ^a
بومادران	۱۵۱/۶۶ ^b	۹۱/۶۶ ^a	۱۱۲/۳۳ ^b	۳۰/۳۳ ^{bc}
کلپوره	۱۵۱/۳۳ ^b	۹۱/۳۳ ^a	۱۲۰/۱۶ ^a	۲۹/۰۶ ^c
SEM	۱/۷۷	۱/۶۳	۱/۴۰	۱/۱۸
تعداد نمونه	۸	۸	۸	۸

a-b اعداد با حروف غیرمشابه در هر ستون اختلاف معنی داری دارند ($p < 0.05$).

SEM: اشتباه معیار میانگین ها، HDL: لیپوپروتئین با دانسیته بالا، LDL: لیپوپروتئین با دانسیته پایین

بحث

بیش از حد ماهیچه های صاف روده جلوگیری کرده، فعالیت روده را نرمال می کند و کم کاری دستگاه گوارش را بهبود می بخشد [۵]. متتول یکی از ترکیبات شیمیایی مهم موجود در نعناع است. این ترکیب اشتها آور بوده و هضم را تحریک می نماید. همچنین خاصیت ضد عفونی کننده ی زیادی دارد. بنابراین، در این آزمایش، بالاتر بودن میزان خوراک مصرفی جوجه هایی که در جیره خود نعناع مصرف کردند، می تواند به علت تأثیرات مطلوب این ماده شیمیایی باشد.

نتایج این آزمایش با نتایج آنکاری و همکاران (۲۰۰۴)، که نشان دادند نعناع موجب بهبود مصرف خوراک در جوجه های گوشتی می شود، همخوانی دارد [۱۳]. در این رابطه اکاک و همکاران (۲۰۰۸)، نشان دادند که استفاده از ۰/۲ درصد نعناع یا آویشن در جیره جوجه های گوشتی هیچ تأثیر معنی داری بر روی مصرف غذا در طول دوره آزمایشی نداشت [۹]. احتمالاً تفاوت در میزان مصرف و یا مقدار ماده مؤثر در نعناع مورد استفاده دلیل تفاوت نتایج این آزمایش با آزمایش مذکور باشد. اسانس های موجود در گیاهان دارویی به عنوان محرک هضم عمل نموده و با ایجاد تعادل در اکوسیستم میکروبی روده و تحریک ترشح آنزیم های اندوژنوس هضم مواد غذایی و در نتیجه رشد را در طیور بهبود می بخشند [۱۵، ۱۴، ۸]. در این آزمایش بهبود رشد و ضریب تبدیل جوجه هایی که در جیره خود نعناع مصرف نمودند احتمالاً به دلیل اثرات مثبت اسانس های موجود در نعناع بر اعمال دستگاه گوارش و

مصرف گیاهان دارویی با اثرات درمانی مشخص و عوارض جانبی کمتر، جایگزین مناسبی برای داروهای شیمیایی بوده و تمایل به استفاده از آنها در جهان در حال گسترش است. استفاده از گیاهان دارویی واجد اثرات ضد میکروبی و تقویت کننده دستگاه گوارش در تغذیه جوجه های گوشتی، می تواند نگرانی های موجود در خصوص افزایش هزینه های تولید و همچنین احتمال ایجاد مقاومت باکتریایی و متعاقب آن مخاطره افتادن بهداشت و سلامت جامعه هنگام استفاده از محرک های رشد آنتی بیوتیکی را کاهش دهد. در این تحقیق، تأثیر چهار گیاه دارویی نعناع، زیره، کلپوره و بومادران با اثرات شناخته شده ضد میکروبی، تقویت کننده دستگاه گوارش و همچنین اثرگذار بر صفات بیوشیمیایی خون، بر تحریک رشد و تغییر لیپیدهای سرم مطالعه شد.

نتایج تحقیق حاضر نشان داد که استفاده از نعناع در جیره جوجه های گوشتی تأثیر بهتری نسبت به دو گیاه بومادران و کلپوره در بهبود عملکرد دارند. با وجودی که اختلاف عملکرد تیمار حاوی زیره با شاهد معنی دار نشده است ولی داده ها بیانگر اثرات مثبت این گیاه بر عملکرد می باشد.

نعناع از دیرباز در طب سنتی ایران کاربرد داشته است و فواید متعددی برای آن ذکر شده است. این گیاه خاصیت ضد باکتریایی و ویروسی دارد و عصاره آن ضد زخم، ضد التهاب و ضد درد است. تولید صفرا را تحریک کرده، از انقباض پذیری

گیاهان دارویی مورد مطالعه در این تحقیق، کلپوره و بومادران بیشترین تاثیر را بر غلظت لیپیدهای سرم جوجه‌های گوشتی داشتند. گزارش‌های زیادی در خصوص اثرات درمانی این دو گیاه از جمله ضد‌دایات، پایین آورنده کلسترول و تری‌گلیسرید سرم، ضدالتهاب، آنتی‌اکسیدان، ضدتب و ضد میکروب و ضد درد وجود دارد [۲۱، ۲۰، ۱۹]. ساپونین‌ها از ترکیبات مهم موجود در کلپوره هستند. ساپونین‌ها گلیکوزیدهای ۲۷ کربنه استروئیدی و یا ۳۰ کربنه غیر استروئیدی متعلق به خانواده تری‌ترین‌ها می‌باشند که در قسمت‌های مختلف بسیاری از گیاهان از جمله ساقه، برگ، ریشه، گل و میوه یافت می‌شوند. ساپونین‌ها در آب حل شده و کف‌های صابونی پایداری را تولید می‌کنند. این ترکیبات عمدتاً جزو ترکیبات تلخ طبقه‌بندی می‌شوند. در پرندگان موجب اثرات هیپوکلوسترئیک شده و همچنین احتمالاً ترشح آنزیم‌های گوارشی را تحریک می‌کنند [۲۰، ۱۹]. در این آزمایش، مصرف کلپوره در جیره میزان کلسترول و LDL سرم را در جوجه‌های گوشتی کاهش و میزان HDL آن را افزایش داد. کلپوره دارای موادی از قبیل روغن اتر، سیثول و توپون است. سیثول موجود در کلپوره از جمله ترکیباتی است که می‌تواند مانع از فعالیت آنزیم HMG-CoA (آنزیم تنظیم‌کننده سنتز کلسترول) شده و در نتیجه میزان سنتز کلسترول و LDL را کاهش دهد [۲۱]. نتایج این مطالعه با نتایج راسخ و همکاران (۲۰۰۱) که بیان کردند استفاده از کلپوره در غذای موش‌های آزمایشگاهی، میزان کلسترول و LDL را کاهش می‌دهد [۲۰] همخوانی دارد ولی با نتایج شهرکی و همکاران (۲۰۰۷) که بیان کردند استفاده از کلپوره در غذای موش‌های نر، کلسترول و LDL را افزایش می‌دهد، متناقض است [۲۲]. بومادران میزان کلسترول را نسبت به دیگر تیمارهای آزمایشی کاهش داد. این گیاه، شامل موادی از قبیل سیثول، بورنئول و استات بورنئول می‌باشد که می‌توانند کلسترول خون را کاهش دهند [۲۳].

اسانس‌های گیاهی می‌توانند با کاهش لیپیدهای سرم، ذخیره چربی در محوطه بطنی را کاهش دهند [۲۴] و به این ترتیب باعث بهبود کیفیت لاشه و همچنین حفظ سلامتی مصرف‌کننده

همچنین کاهش باکتری‌های موجود در آن می‌باشد. بررسی فراوانی میکروبی روده کوچک جوجه‌های مورد استفاده در این آزمایش بیانگر کاهش تعداد کلستریدیوم‌ها در آن بود [۱۶]. در همین رابطه لوکوا و همکاران (۲۰۰۱) افزایش رشد در جوجه‌های که در جیره خود نعنای مصرف نمودند را به وجود متول محتوی آن نسبت داد [۱۴]. هلندر (۱۹۹۸) ضمن اشاره به اثرات ضد میکروبی ترکیبات موجود در نعنای، بیان نموده است که این ترکیبات رشد میکروب‌های بیماری‌زای روده‌ای را محدود نموده و هضم و جذب مواد مغذی را بهبود می‌بخشد و ممکن است به عنوان محرک رشد عمل نماید [۱۷].

در این آزمایش استفاده از زیره در جیره باعث بهبود ضریب تبدیل و افزایش وزن جوجه‌ها در پایان دوره آزمایشی شد هر چند که تفاوت معنی‌داری با شاهد نداشت. زیره حاوی ترکیباتی به نام کیومین آلدئید (Cuminaldehyde) و پی‌سیمین (P-cymene) است که علاوه بر اثرات ضد میکروبی، فعالیت دستگاه گوارش را نیز تحریک می‌کنند [۵]. اثرات مثبت زیره در کاهش کلستریدیوم‌ها در روده کوچک جوجه‌های گوشتی قبلاً گزارش شده است [۱۶]. لذا کاهش باکتری‌های مضر در روده و همچنین افزایش فعالیت هضمی دستگاه گوارش از دلایل اثرات مثبت استفاده از زیره در جیره می‌باشد. به نظر می‌رسد استفاده از زیره در سطوح بالاتر از میزان مورد استفاده در این آزمایش برای مشاهده اثرات معنی‌دار آن بر عملکرد جوجه‌های گوشتی لازم است.

با وجود اثرات مطلوبی که به بومادران و کلپوره نسبت می‌دهند ولی در آزمایش استفاده از آنها در جیره موجب کاهش عملکرد جوجه‌های گوشتی شد. تأثیر منفی بومادران بر عملکرد با گزارش‌های فریتز و همکاران (۱۹۹۳) و لیویس و همکاران (۲۰۰۳) همخوانی ندارد [۷، ۶]. احتمالاً تفاوت در ترکیبات شیمیایی مؤثره و مقدار آنها در گیاهان مورد استفاده می‌تواند دلیل تناقض در نتایج آزمایش‌های مختلف باشد. به تأثیر کیفیت جیره در اثرگذاری بومادران نیز اشاره شده است، به طوری که گزارش شده است وارد کردن بومادران در جیره‌های رقیق شده اثر بهتری بر عملکرد دارد [۱۸]. از میان

توانایی تحریک رشد و بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی را دارند. کلپوره بدون تأثیر بر مصرف غذا، به طور معنی‌داری وزن بدن را در مقایسه با سایر تیمارها کاهش داد. این نتیجه برای تحقیقات بیشتر برای کاهش دادن وزن بدن در مورد مسأله چاقی می‌تواند مفید باشد. کلپوره و بومادران باعث کاهش کلسترول و LDL سرم جوجه‌های گوشتی شدند که این مسأله از جنبه کیفی گوشت تولیدی و همچنین حفظ سلامتی مصرف کننده حائز اهمیت است. مطالعات بیشتر در خصوص کاربرد گیاهان دارویی مورد مطالعه و شناسایی سایر گیاهان دارویی به عنوان ترکیبات طبیعی محرک رشد و به منظور افزایش کمی و کیفی محصولات تولیدی در صنعت پرورش دام و طیور توصیه می‌شود.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از مساعدت معاونت پژوهشی پردیس ابوریحان دانشگاه تهران و همکاری اعضای هیأت علمی گروه علوم دام و طیور آن پردیس قدردانی می‌شود.

شود. فلور میکروبی روده با تجزیه اسیدهای صفراوی که در کبد از کلسترول ساخته می‌شوند نقش مهمی در کاهش کلسترول سرم دارند بنابراین استفاده از ترکیبات ضد میکروبی نظیر آنتی‌بیوتیک‌ها، موجب افزایش غلظت کلسترول سرم می‌شوند [۲۵]. در این آزمایش، استفاده از نعنای و زیره موجب افزایش غیرمعنی‌دار کلسترول و LDL سرم شد. ولی تری‌گلیسریدهای سرم در اثر تغذیه نعنای به طور معنی‌داری افزایش یافت. احتمالاً به دلیل کاهش جمعیت باکتریایی روده در اثر استفاده از نعنای و زیره در جیره، تجزیه اسیدهای صفراوی کاهش یافته و به این ترتیب کلسترول (پیش‌ساز اسیدهای صفراوی) کمتری از بدن خارج شده است. به علاوه غلظت بالای اسیدهای صفراوی در روده، تشکیل میسل را تسهیل نموده و در نتیجه موجب افزایش جذب چربی از روده و افزایش غلظت لیپیدهای خون شده است [۲۵، ۲۶].

نتیجه‌گیری کلی

مطالعه مقایسه‌ای چهار گیاه دارویی نعنای، زیره، بومادران و کلپوره که همگی دارای اثرات ضد میکروبی و تقویت‌کننده فعالیت‌های گوارشی بودند نشان داد که دو گیاه نعنای و زیره

منابع

1. Greethead, H. Plants and plant extracts for improving animal productivity. *Proceeding of Nutrition Society* 2003; 62: 279 - 90.
2. Whitehead DC and Griffin HD. Development of divergent lines of lean and fat broiler using plasma very low density lipoprotein concentration as selection criterion: The first three generation. *British Poult. Sci.* 1984; 25: 579 - 82.
3. Konjufka VH, Pesti GM and Bakalli RI. Modulation of cholesterol levels in broiler meat by dietary garlic and copper. *Poult. Sci.* 1997; 76: 1264 - 71.
4. Sharma PK, Singh RA, Pal RN and Aggrawal CK. Cholestrol content of chicken egg as affected by feeding garlic, sarpagandeh and nicotinic acid. *Haryana Agriculture University. J. Res.* 1979; 9: 263 - 5.
5. Zargary A. Medicinal Plants. Tehran University Publications. Tehran. 1997, pp: 280.
6. Lewis MR, Rose SP, Mackenzie AM and Tucker LA. Effects of dietary inclusion of plant extracts on the growth performance of male broiler chickens. *British Poult. Sci.* 2003; 44: 543 - 4.
7. Fritz Z, Schleicher A and Kinal S. Effect of substituting milfoil, St. John's wort and lovage for antibiotics on chicken performance and meat quality. *J. Anim. and Feed Sci.* 1993; 2: 189 - 95.

8. Cross, DE, Mcdevitt R.M, Hillman K and Acamovic T. The effect of herbs and their associated essential oils on performance, dietary digestibility and gut microflora in chickens from 7 to 28 days of age. *British Poult. Sci.* 2007; 48: 4, 496 -506.
9. Ocak N, Erener G, Burak AK, Sungu F, Altop M and Ozmen A. Performance of broilers fed diets supplemented with dry peppermint (*Mentha piperita* L.) or thyme (*Thymus vulgaris* L.) leaves as growth promoter source. *Czech J. Anim. Sci.* 2008; 53, 4: 169 – 75.
10. Kamyar M. The benefits of using organoleptic materials in poultry industry. Faculty of veterinary medicin, Poultry Nutrition Papers, 2005, pp: 65.
11. National research Council. Nutrient requirements of poultry. National Academy Press, Washngton, DC. 1994, pp: 65 - 6.
12. Qureshi AA, Din Z, Abuirmeileh N, Burger WC, Ahmad Y and Elson C. Suppression of avian hepatic lipid metabolism by solvent extracts of garlic: Impact on serum lipids. *J. Nur.* 1983; 113: 1746 - 55.
13. Al - Ankari AS, Zaki MM and Al-Sultan SI. Use of habek mint (*Mentha longifolia*) in broiler chicken diets. *J. Poult. Sci.* 2004, 3 (10): 629 - 34.
14. Lovkova MY, Buzuk GN, Sokolova SM and Kliment'eva NI. Chemical features of medicinal plants (a review). *Appl. Biochem. Microbiol.* 2001; 37: 229 – 37.
15. Williams P and Losa R. The use of essential oils and their compounds in poultry nutrition. *J. World. Poult. Sci.* 2001; 17: 14 - 5.
16. Hasani khorsandi, S, Sharifi SD, Khadem AA and Salehi A. Effect of medicinal plant with antimicrobial properties on the ileal microflora of broiler chicks. Proceeding of 17th European Symposium on Poultry Nutrition. Edinburgh-Scotland, 23 - 27 August. 2009, pp: 264.
17. Helander I, Alakomi H, Latva-Kala K, Mattila-Sandholm T, Pol I, Smid E, Gorris L and Von Wright, A. Characterization of the action of selected essential oil components on gram negative bacteria. *J. Agri. Food. Chem.* 1998; 46: 3590 - 5.
18. Lewis MR, Rose SP, Mackenzie AM, Smith J and Eskanazi S. Dietary yarrow (*Achillea millefolium*) and the growth performance and nutrient digestibility in broiler chickens. Proceedings of the 22nd World Poultry Congress, Istanbul, Turkey. 2004, pp: 487.
19. Gharaibeh MN, Elayan HH and Salhab AS. Hypoglycemic effects of Teucrium polium. *J. Ethnopharmacol.* 1988; 24 (1): 93 - 9.
20. Rasekh HR, Khoshnood Mansourkhani MJ and Kamalianejad M. Hypolipidemic effects of Teucrium polium in rats. *Fitoterapia* 2001; 72 (8): 937 - 9.
21. Abdolahi, M, Karimpour H and Monsef-Esfahani HR. Antinonciceptive effects of Teucrium polium total extract and essential oil in mouse writhing test. *Pharmacol. Res.* 2003; 48: 31 - 5.
22. Shahraki MR, Arab MR, Mirimokaddam E and Palan MJ. The Effect of Teucrium polium (Calpoureh) on Liver function, Serum Lipids and Glucose in Diabetic Male Rats. *J. Iranian Biomedical.* 2006; 11 (1): 65 – 8.
23. Yu SG, Abuirmeileh NM, Qureshi AA and Elson CE. Dietary δ -ionone suppresses hepatic 3-hydroxy-3-methylglutaryl coenzyme A reductase activity. *J. Agri. and Food. Chem.* 1994; 42: 1493 - 6.
24. Yoshioka M, Matsuo T, Lim K, Trembly A and Suzuki M. Effect of capsaicin on abdominal fat and serum free fatty acids in exercise- trained rats. *Nutr. Res.* 2000; 20: 1041 - 5.
25. Tannock GW, Dashkevicz MP and Feighner SD. Lactobacilli and bile salt hydrolase in the marine intestinal tract. *Appl. Environm. Microbiol.* 1989; 55: 1848 – 51.
26. Feighner SD and Dashkevicz MP. Sub therapeutic levels of antibiotics in poultry feeds

and their effects on weight gain, feed efficiency,
and bacterial cholytaurine hydrolase activity.

Appl. Environm. Microbiol. 1987; 53: 331 – 6.

